

В наше время страна, которая решает «замкнуться в себе», готовит себе печальное будущее. Интернационализация образования решает такие цели, как обучение студентов в зарубежных вузах, расширение региональной сети собственных вузов для более эффективного использования, повышение качества образования и достижений за счёт участия представителей разных вузов в международном процессе обмена знаниями [4, с. 71].

В средние века подобное положение уже существовало. В ту эпоху студент, учившийся в Болонье, мог продолжить обучение в Оксфорде или Сорбонне. Но создание и стремительное развитие больших национальных государств Нового времени, если не прекратило эту практику, то значительно ограничило её.

Современные информационные технологии, в том числе стремительное развитие дистанционного обучения, сделали прозрачными для образовательных услуг государственные границы. Следует так же учитывать возродившуюся и быстро возрастающую мобильность студентов. Постоянно часть студентов проходит обучение за границей. По данным ЮНЕСКО (2005 г.), уровень международной мобильности студентов за последние 25 лет вырос втрое. По мнению экспертов, к 2025 г. количество обучающихся за границей студентов составят 4,5 миллионов человек [4, с. 71], что вполне сравнимо с общей численностью студентов всех вузов бывшего Союза в середине 80-х гг. минувшего столетия [3, с. 410].

Всё это даёт возможность сохранять оптимизм в вопросе решения проблемы образования, иными словами решения цивилизационного вызова, стоящего перед современным человечеством.

Список использованной литературы

1. Арцишевський Р. Світоглядна освіта в умовах переходу до інформаційного суспільства. *Шлях освіти*. 2008. №8. С. 6-11.
2. Буданова В. П. История мировых цивилизаций. URL: <https://studfiles.net/preview/4668025/> (дата обращения: 25.03.2018).
3. Верт Н. История советского государства. 1900-1991. Москва, 1992. 480 с.
4. Золотарьова І., Шоша Ж.-Ю. Розвиток інтернаціоналізації університету у співпраці з європейським університетом у співпраці з європейським простором вищої освіти. *Вища школа*. 2001. № 9-10. С. 70-79.
5. Машина времени, школьный вариант. *Наука и жизнь*. 2005. № 1. С.36 -38.
6. Тойнби А. Дж. Постигание истории. Москва, 1991. 736 с.
7. Фролов Э. Д. Гульельмо Ферреро – мастер актуализированного историописания. *Ферреро Г. Величие и падение Рима*. Кн. 1. Т. 1-2. Санкт-Петербург, 1997. С. VII-XV.

Тарасов С. В.

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ ВИХОДУ З ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ КРИЗИ

У тезах криза освіти, що накреслилася в цивілізованих країнах, розглядається як цивілізаційний виклик, що стоїть перед світовою культурою. Сучасна всесвітня цивілізація є цивілізацією, що перебуває в глибокій кризі, яка охопила всі сфери людської діяльності. Серед глобальних проблем, що стоять перед людством, одне з найголовніших місць займає проблема освіти, оскільки освіта і наука перебувають у фундаменті сучасної цивілізації. Автор бачить вирішення зазначених проблем у всебічному розвитку інтернаціоналізації вищої освіти.

Ключові слова: цивілізаційний виклик, глобальні проблеми, цивілізаційна криза, криза освіти, інтернаціоналізації вищої освіти, мобільність студентів.

S. Tarasov

INTERNATIONALIZATION AS ONE OF THE WAYS TO ESCAPE THE CRISIS OF CIVILIZATION

The thesis touches upon the problem of the oncoming crisis in the sphere of education in civilized countries. The crisis is viewed as a civilizational challenge facing the world culture. Modern world civilization is a civilization is plunged into a deep crisis that has engulfed all areas of human activity. Among the global problems facing humanity one of the most important places is occupied by the problem of education, as education and science are at the foundation of modern civilization. The author sees the solution of these problems in the full development of internationalization of higher education.

Keywords: Civilizational challenge, global problems, civilizational crisis, crisis of education, internationalization of higher education, mobility of students.

УДК 378 (043)

Тимофєєва І. Б., Рейпольська О. Д.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ОBOB'ЯЗКОВА СКЛАДОВА КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

У тезах розглядається низка факторів, пов'язаних із оцінюванням інформаційно-комунікаційної компетентності якості вищої освіти, зокрема, фактор оцінювання успішності ЗВО студентами, які в ньому навчаються, що дає цілком об'єктивну оцінку навчальному закладу

відповідно до критеріїв, «відчутих» зсередини. На основі аналізу психолого-педагогічної літератури охарактеризовано зміст основного поняття дослідження «інформаційно-освітнє середовище». Визначено основні вимоги принципів та функцій проектування інформаційно-освітнього середовища вищої школи.

Ключові слова: якість вищої освіти, освітні ресурси, інформаційно-комунікаційна компетентність, майбутні педагоги.

Сучасне українське суспільство характеризується як інформаційне і формується на підставі ознак науково-технічного прогресу, процесів і соціально-економічних факторів. Розглядаючи систему освіти в інформаційному суспільстві, необхідно розуміти, що пріоритетом її розвитку є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, які забезпечують її доступність та ефективність, а також підготовку молоді до життєдіяльності в такому інформаційному суспільстві. Необхідно виділити організацію інформаційних процесів, розвиток та застосування інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які передбачають наступні процеси: передачі, організації, збереження і накопичення даних, формалізації та автоматизації знань [5].

Вміння вправлятися із сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями та різноманітними засобами сьогодні не обмежується певним сталим набором знань та вмінь людини, адже щоденно оновлюваний ринок ІКТ є неосяжним та потребує постійного вміння навчатись та оцінювати навколо себе важливі та необхідні технології, опановувати їх вже сьогодні та застосовувати у повсякденному житті, у професійній діяльності. Людина, яка здатна до цього, володіє так званою цифровою грамотністю, оскільки може швидко та ефективно опанувати новітні технології та застосувати їх для власних потреб. Саме тому Нова українська школа однією з ключових сьогодні визнає інформаційно-цифрову компетентність, якою має володіти сучасний учень. Ключовою умовою впровадження Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» є формування бази підготовки педагогічних працівників нової генерації, забезпечення умов для становлення і розвитку сучасних альтернативних моделей професійного та особистісного розвитку педагогів [3].

У багатьох нормативно-правових документах, що регламентують освітню діяльність закладів освіти (закон України «Про вищу освіту», Національна рамка кваліфікацій України, Національна доктрина розвитку освіти України на 2012 – 2021 роки), проблема становлення конкурентоспроможного майбутнього фахівця, в період його навчання у вищому навчальному закладі розглядається як одна з пріоритетних. При цьому, наголошено на необхідності забезпечення формування ІКК майбутніх педагогів, створення інформаційно-освітнього середовища (ІОС).

Дослідники визначають різні наукові підходи до професійної підготовки майбутніх фахівців: компетентісний (В. Баркасі, Н. Бібік, О. Глузман, О. Дубасенюк, В. Кремень, В. Луговий, О. Овчарук, О. Пометун, О. Савченко, М. Степко та ін.); акмеологічний (С. Вітвицька, Н. Кузьміна, Л. Рибалко та ін.); суб'єктивно-діяльнісний (Л. Голодюк, С. Максименко, Н. Міщенко та ін.); технологічний (А. Алексюк, В. Беспалько, Н. Волкова, С. Сисоева та ін.) [1].

Нині, перед кожним вищим навчальним закладом постало складне, багатофакторне завдання, пов'язане із формуванням і розвитком нового інформаційного освітнього середовища з урахуванням вимог соціальної перспективи. Параметри інформаційного освітнього середовища вищого навчального закладу зумовлені вимогами до фахівців, які готуються до роботи в умовах принципових змін в економіці. Окрім того, інформаційне освітнє середовище набуває нових рис у результаті впливу соціального, соціокультурного середовища, адекватного оновленій Україні.

У такому контексті цінною є наукова позиція М. Братко, який, аргументуючи власне переконання стосовно того, що освітнє середовище (ОС) закладу вищої освіти є багато-суб'єктивним і багатопредметним системним утворенням, підкреслює, що воно має можливість цілеспрямовано впливати на професійно-особистісний розвиток майбутнього фахівця, забезпечуючи його готовність до професійної діяльності, продовження навчання, успішного виконання соціальних ролей та самореалізації у процесі життєдіяльності. Це комплекс умов-можливостей і ресурсів (матеріальних, фінансових, особистісних, технологічних, організаційних, репутаційних) для освіти особистості, що склались не стихійно, а планово, цілеспрямовано в установі, яка виконує функції з надання вищої фахової освіти, забезпечує можливості для особистості, загальнокультурного і професійного розвитку суб'єктів освіти [2, с. 16].

На наш погляд, інформаційне середовище – складова частина і технологічна основа середовища навчання й частина інформаційного простору, а її ключовим компонентом виступає комп'ютер, що є засобом здобуття інформації, її обробки і оновлення знань і характеризується доступом інформаційних ресурсів тих, що вчиться до змісту, і можливістю реалізовувати різні види взаємодії: чати, електронна пошта, презентації і так далі, що значно збагачує взаємодію суб'єктів середовища. Слід відзначити, що ролі обох суб'єктів в новому середовищі також змінюються. Викладач не лише розповсюджує знання й інформацію, а й виступає у ролі координатора пізнавального процесу. При цьому, студент – активний суб'єкт навчального процесу, спрямованого на свідомий розвиток, в даному випадку, формування інформаційно-комунікаційної компетентності.

Переконані, що сьогодні необхідно враховувати те, що визначення ІКК, перш за все, пов'язане із цифровими технологіями, середовищем, цифровим суспільством, інформаційною культурою, відповідальністю, безпекою, вмінням аналізувати сучасні інформаційні процеси та працювати з даними, програмами у інформаційному (цифровому) просторі, застосовувати їх для професійної діяльності та власного розвитку – це є сьогоднішні реалії. Визначимо сутнісні характеристики інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх педагогів: ефективне використання інформаційно-комунікаційних, медіа технологій, що дозволяє плідно здійснювати професійну діяльність відповідно до умов закладів освіти; оволодіння знаннями, вміннями та здібностями з галузі інформаційно-комп'ютерних дисциплін, необхідних для роботи за фахом для вирішення професійних завдань; розвинене співробітництво з колегами і професійним міжособистісним середовищем; інтегроване поєднання знань, здібностей і установ.

Аналіз найновіших та сучасних розробок в сфері вимог до ІКК майбутнього педагога, як зазначила О. Овчарук, стає європейська мережа EUROPASS, що призначена для всіх, хто створює власне портфоліо у європейському форматі, пропонує дотримуватись стандартів цифрової компетентності, де ключовими складовими є здатність особи здійснювати:

- інформаційно-комунікаційні процеси (використовувати, порівнювати, класифікувати, накопичувати, відтворювати);
- комунікацію (спілкуватись різними засобами, співпрацювати, ділитися інформацією, брати участь у спільнотах, використовувати засоби);
- створення контенту (розробляти цифрові тексти, відео-, аудіо- файли, форматувати та редагувати тексти, застосовувати базові мови програмування, використовувати ліцензії та копірайти);
- безпечне користування (вміти захищати інформацію, економне використовувати енергію, ідентифікувати небезпечні файли та сайти, розуміти негативні та позитивні впливи ІКТ, вміти уникати небезпеки у цифровому середовищі);
- вирішення проблем (вміти вирішувати технічні та технологічні проблеми, використовуючи різні програмні засоби, вміти оновлювати та поповнювати програмні продукти та ресурси) [4].

Таким чином, ефективне формування ІКК майбутнього вихователя закладів дошкільної освіти можливо за умов: створення інформаційно-освітнього середовища (ІОС), націленого на формування потреби в ІКК через організацію навчально-виховної діяльності та педагогічної практики студентів-майбутніх педагогів; забезпечення конкурентоспроможності майбутніх фахівців у процесі формування ІКК є важливим чинником розвитку сучасного суспільства, а створення відкритого інформаційного освітнього середовища та формування його засобів і технологій є першочерговим завданням вищої освіти. Формування освітнього простору покликано прагненням поєднати існуючий педагогічний досвід з новими інформаційними технологіями. Побудова єдиного ІОС на основі сучасних інформаційних та цифрових технологій привносить у освітній процес такі можливості, як-то поєднання високої економічної ефективності та гнучкості навчального процесу, широке використання інформаційних ресурсів, суттєве розширення потенціалу традиційних форм навчання, і у такий спосіб сприяє формуванню ІКК майбутніх педагогів.

Список використаної літератури

1. Биков В. Ю. Моделі організаційних систем відкритої освіти: Монографія. Київ, 2009. 684 с.
2. Братко М. Освітнє середовище вищого навчального закладу як детермінанта якості освіти. *Збірник тез Всеукраїнської інтернет-конференції «Актуальні проблеми університетської та професійної післядипломної освіти в кризових умовах»*. Київ, 2015. 112 с.
3. Нова українська школа. Концепція. URL: <http://mon.gov.ua/activity/education/zagalna-serednya/ua-sch-2016/> (дата звернення: 25.03.2018).
4. Овчарук О. Сучасні вимоги до цифрової грамотності в системі шкільної освіти: на основі рамки цифрової компетентності DIGCOMP 2.0. *Нова педагогічна думка*. 2017. 4 (92). URL: <http://novadumka.at.ua> (дата звернення: 25.03.2018).
5. Тимофєєва І. Б. Формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх вихователів дошкільних навчальних закладів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08. Київ, 2017. 255 с.

I. Timofeieva, O. Reipolskaya

INFORMATION AND COMMUNICATION COMPETENCE AS A COMPULSORY COMPOSITION OF FUTURE PEDAGOGIC

The article analyses the variety of the factors, related with the raising of the quality of higher education. In addition, the factor of evaluation of the successfulness of the University by the students, studying at it is considered. This gives fully objective evaluation to the educational establishment according to the criteria, felt within. Moreover, the necessity of modernization of the university education, firstly by introducing the distance learning is outlined. It will influence the mobile spread of knowledge by exchanging the educational resources.

On the basis of the analysis of psychological and pedagogical literature the basic concept of research is defined as 'educational and information environment'. The basic requirements of the principles and functions of the design of the informational and educational environment of high school have been specified.

Keywords: the quality of higher education, educational resources, information and communication competence, future pedagogy.

УДК 378.1

Толпежніков Р. О.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Узагальнено теоретичний підхід до формування лідерського потенціалу сучасного університету на певних рівнях формування потенціалу університету, теоретично аргументовано механізм формування лідерського потенціалу університету, виділено особливості механізму управління лідерським потенціалом університету та обґрунтовано інтегральну освіту як один із проактивних підходів до формування лідерського потенціалу в університетському середовищі.

Ключові слова: лідерський потенціал, університет, інтегральна освіта, проактивність, управління.

Одним із визначальних чинників забезпечення лідерського потенціалу сучасного університету виступає проактивна система управління процесами формування і використання потенціалу університету. Вона надає необхідну інформацію щодо забезпечення випереджаючого інноваційного розвитку та використання латентних можливостей і перетворення їх у здатність досягнення конкурентної переваги в університетському середовищі. Дослідження існуючих систем управління свідчить про обмеженість їх запровадження для виявлення та оцінювання внутрішніх і зовнішніх резервів університету, а отже, новітні умови розвитку соціально-економічних відносин у сучасному суспільстві зумовлюють необхідність проактивного формування мети, змісту та результатів функціонування сучасної освіти, орієнтуючи її на підготовку нової генерації фахівців, які мають характеризуватися інтегральним підходом до формування особистих компетентностей, які будуть сформовані передусім особистою творчістю здобувача вищої освіти, його мобільністю та креативністю, що повинна бути розкрита на базі підвищення загальнонаукового, загальнокультурного та професійного рівнів науково-педагогічних працівників, запровадження у навчально-виховний процес нових педагогічних концепцій, сучасних технологій навчання. Крім того, забезпечення «входження» студента як майбутнього творчого фахівця – керівника у світ професійної культури та його оптимальна адаптація до умов професійної діяльності зумовлюють необхідність обґрунтування нової парадигми освіти, яка безпосередньо пов'язана з професійною компетенцією та компетентністю її випускників [1-3].

Сучасний університет повинен бути потужним освітнім та науково-дослідницьким центром, який прагне бути лідером у сфері досліджень та освіти, що створює, зберігає та поширює знання у технічній, природничій, суспільній і гуманітарній наукових сферах. Сучасний університет-лідер – це спільнота викладачів, студентів, працівників, випускників університету та його друзів, яка формує високоосвічену, національно свідому, творчу особистість, здатну проактивно мислити та самовдосконалюватись, надихати наступні покоління студентів до розбудови університету з його традиціями та відповідально діяти для розвитку відкритого і демократичного суспільства.

В основу методологічного забезпечення покладено визначення методологічних підходів та методів управління лідерським потенціалом і принципів, які сприяють підвищенню ефективності системи управління процесами формування та використання потенціалу університету. Методологічне забезпечення є важливою складовою методології управління лідерським потенціалом університету, що являє собою внутрішню єдність наукових теорій та ідей, механізмів, принципів, методів, моделей та алгоритмів управління в університетському середовищі.

У процесі свого функціонування університет чинить непрямий вплив на зовнішнє середовище. Частина елементів зовнішнього середовища (суспільство, освітянський простір, працедавці як споживачі підготовлених фахівців, бізнес), стан яких залежить від розвитку університетського потенціалу, створює макропотенціал. До макропотенціалу належать наступні складові потенціалу: рейтинг університету в академічному та науковому середовищі, конкуренти, «споживачі» діяльності університету: здобувачі університетської освіти, роботодавці, фахові асоціації, бізнес-середовище, абітурієнти (потенційні здобувачі), зовнішні фінансові елементи забезпечення лідерського потенціалу університету: показники надійності, показники вартості бізнесу. Найважливішою частиною макропотенціалу виступають зазначені показники потенціалу підприємства, необхідність зміни характеристик яких і є основною передумовою здійснення стратегічного управління потенціалом промислового підприємства. Подібні стосунки між об'єктом і окремими елементами зовнішнього середовища можуть бути прямими або опосередкованими.

Інформація, що визначає лідерський потенціал (чи то внутрішні зв'язки або зв'язки між параметрами об'єкту і зовнішнього середовища), ґрунтується на параметрах, що зв'язують безпосередньо точки входу і виходу (чинник і результат). Для макропотенціалу точками виходу будуть параметри, що у загальному результаті визначають лідерський потенціал університету: Пріоритет 1: Регіональне охоплення. Розвинути позицію Університету як регіонального форуму для інтелектуальної взаємодії, через активне просування ідей, створених в Університеті та через

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Інтернаціоналізація вищої освіти України
в умовах полікультурного світового простору:
стан, проблеми, перспективи**

**МАТЕРІАЛИ ПІ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІИ
(Маріуполь, 18-19 квітня 2018 року)**

**МАРІУПОЛЬ
МДУ
2018**

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Відповідальні редактори: д.ф-м.н., проф. **М. Стріха**; чл.-кор. НАПН України, д.пед.н., проф. **О. Топузов**; **І. Стокоз**; чл.-кор. НАПН України, д.політ.н., проф. **К. Балабанов**

Члени редколегії: проф. **Х. Бакірдіз**; акад. НАН України, чл.-кор. НАПН України, д.соціол.н., проф. **В. Бакіров**; д.філол.н., проф. **О. Бондарева**; д.е.н., проф. **О. Булатова**; проф. **К. Іллюмінаті Поркарі**; проф. **В. Карайоргіс**; д.політ.н., проф. **С. Корнеа**; **О. Кочурін**; д.філос.н., с.н.с. **С. Курбатов**; акад. НАПН України, д.е.н., проф. **А. Мазаракі**; **Н. Оксенчук**; д.політ.н., проф. **І. Оніщенко**; д.філол.н., проф. **О. Павленко**; чл.-кор. НАПН України, д.філос.н., проф. **П. Саух**; к.ю.н. **М. Семенишин**; к.політ.н., проф. **М. Трофименко**; д.соціол.н., проф. **С. Щудло**.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Маріупольського державного університету
(протокол № 9 від 28.03.2018)

УДК 378.014.53(477)

ББК 74.48.я43

I-73

Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи : матер. II міжнар. наук.-практ. конф., м. Маріуполь, 18-19 квітня 2018 р. – Маріуполь : МДУ, 2018. – 646 с.

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Інтернаціоналізація вищої освіти України в умовах полікультурного світового простору: стан, проблеми, перспективи», які різнобічно висвітлюють питання інтернаціоналізації вищої освіти; розглядаються фактори, що впливають на створення нових можливостей і підвищення доступності вищої освіти та забезпечення її якості; окремо приділено увагу проблемам нормативно-правового забезпечення розвитку міжнародного співробітництва в сфері вищої освіти України, академічній мобільності, розвитку лідерського потенціалу університетів і конкурентоспроможності сучасних вишів в умовах глобалізації; розглядаються проблеми підготовки вчителя Нової української школи. Видання адресоване науковцям, викладачам, здобувачам вищої освіти.

Коніщева Н. Й., Ткачова С. С., Власов В. О. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ У КОНТЕКСТІ ВИМОГ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	54
Костюк Т. О., Виговська О. С., Маньковська І. М. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК МОЖЛИВІСТЬ ДЛЯ УКРАЇНИ ВЗЯТИ УЧАСТЬ У ПОБУДОВІ СПІЛЬНОГО МАЙБУТНЬОГО В РОЗРІЗНЕНОМУ СВІТІ.....	56
Кудлай В. О., Гапонюк О. І. СТАНДАРТИ ЯКОСТІ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	58
Курбатов С. В. МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ УНІВЕРСИТЕТІВ ПІД ВПЛИВОМ МІЖНАРОДНИХ РЕЙТИНГІВ.....	59
Лисенко О. А. ФАХОВИЙ РОЗВИТОК НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ІРЛАНДІЇ.....	61
Ляшов Д. О. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ВИКОРИСТАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПЕРСОНАЛУ СУЧАСНОГО ВІТЧИЗНЯНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	63
Манелюк А. В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ БАКАЛАВРІВ З КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ.....	65
Мараховська Н. В. СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ УНІВЕРСИТЕТУ В КОНТЕКСТІ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ: ПЛАН ДІЙ ДЛЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ ТА НЕЛІНГВІСТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ.....	67
Мойсеєнко Р. М. ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ ЗАКЛАДОМ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	70
Ніколенко Т. І. ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	72
Омельченко В. Я., Омельченко Г. П. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТНИХ ПОЗИЦІЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВОГО ФАКУЛЬТЕТУ МДУ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ.....	74
Орехова С. Є. КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ПОЛІТИКИ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ.....	76
Осипенко К. В., Лаврентьєва Л. В. ЧИННИКИ УСПІХУ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА РИНКУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ.....	78
Повстин О. В. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ ЛЮДИНИ ДО УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	80
Пристинська Т. М., Пристинський В. М. РОЗВИТОК КОМПЕТЕНТНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ.....	82
Романенко Л. Ф., Шафалюк М. С. КОМ'ЮНІТІ-МЕНЕДЖМЕНТ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СУЧАСНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	83
Сальнікова Н. В. ВИЩА ОСВІТА В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ МОЖЛИВОСТЕЙ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ.....	85
Сивак О. А. ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗВО ЗАСОБАМИ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТІСНИХ ЗАВДАНЬ.....	87
Тарасов А. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЕКТУ БРИТАНСЬКОЇ РАДИ В УКРАЇНІ З РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ УНІВЕРСИТЕТІВ (З ДОСВІДУ УЧАСТІ У ПРОЕКТІ КРИВОРІЗЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ).....	88
Тарасов С. В. ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ ВИХОДУ З ЦИВІЛІЗАЦІЙНОЇ КРИЗИ.....	89
Тимофєєва І. Б., Рейпольська О. Д. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ОБОВ'ЯЗКОВА СКЛАДОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	91
Толпежніков Р. О. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	94